PROBLEME OLIMPICE PLOIEŞTENE

ANUL 1965 a însemnat şi pentru sportivii din regiunea Ploieşti începutul unei adevărate campanii de pregătire în vederea J.O. de la Ciudad de Mexico. Pentru Tokio, regiunea Ploieşti a dat lotului olimpic doar 3 sportivi, dintre care nici unul nu a reuşit să aducă în ţară vreo medalie. Pentru Mexico însă, ploieştenii şi-au propus să pregătească cel puţin 14 sportivi. Iată de ce, ca urmare a hotărîrii plenarei Consiliului General al UCFS din ianuarie a.c., Consiliul regional Ploieşti a adoptat un judicios plan de măsuri menit să impulsioneze activitatea de performanţă din regiune. Ce s-a realizat ?

Sportivii ploieşteni au cucerit în acest an 17 titluri (15 de juniori) de campioni republicani, stabilind în acelaşi timp 3 noi recorduri republicane şi 156 de recorduri regionale (133 de juniori). Totodată, 57 dintre ei au avut cinstea să îmbrace tricourile diferitelor reprezentative (juniori, tineret şi seniori) ale ţării. Este, fără îndoială, un plus de valoare care reflectă o muncă organizatorică mai bună în secţiile de performanţă, o oarecare creştere calitativă a muncii de selecţie şi instruire. Dar, faţă de bogata experienţă pe care au acumulat-o tehnicienii şi antrenorii ploieşteni, faţă de marile posibilităţi încă nefolosite, ca şi faţă de dorinţa de afirmare a tineretului din această regiune, considerăm că performanţele obţinute nu se ridică încă la nivelul aşteptărilor. Iată unele aspecte în acest sens.

Se poate realiza mai mult la...

... *secţia de haltere a clubului* Prahova Ploieşti, *unde activează cîţiva tineri cu frumoase perspective ca:* Marian Cristea, Gh. Nae *şi* Gh. Ioniţă. *Dar antrenorul* Al. Cristea *nu acordă suficient interes procesului de instruire, chiar şi numărul şedinţelor de pregătire pe săptămînă (3) fiind redus.*

... secţia de scrimă a clubului *Petrolul,* unde antrenorul *Tudor Ilie* continuă să lucreze cu sportivi plafonaţi *(Gh. Lăudoiu, Z. Gheret, Cora Magda)* în loc să-şi dedice în exclusivitate cunoştinţele numeroşilor tineri talentaţi de care secţia nu duce cîtuşi de puţin lipsă.

... *secţia de lupte a clubului* Prahova *care a dat în acest an pe* M. Turcu *(campion) şi* Al. Iordache *(locul doi) la campionatele republicane de juniori. Faţă de condiţiile pe care le au la dispoziţie, antrenorii* Gh. Tătaru *şi* Gr. Suciu *ar trebui să se preocupe şi mai mult pentru aducerea majorităţii componenţilor secţiei (care au doar categoria a III-a de clasificare) la nivelul fruntaşilor.*

... secţia de box a asociaţiei *Voinţa Ploieşti* (antrenor *Gh. Popescu),* unde se continuă irosirea eforturilor cu boxeri plafonaţi *(V. Vlădescu* — 33 de ani).

... *secţia de lupte a asociaţiei* Carpaţi Sinaia *(de aici a plecat campionul mondial* Ion Cernea), *care are o tradiţie în acest sport. Dar antrenorul* Ion Staicu *şi elevii săi au ambiţii limitate: să-şi păstreze doar locul fruntaş în categoria B ! De aici situaţia neplăcută de a nu avea nici un finalist la campionatele de seniori şi juniori.*

BAZINE DA, PERFORMANŢE BA!

Oricine doreşte să spicuiască, de la coadă spre frunte, clasamentul pe echipe al campionatului republican de juniori la înot va întîlni doi lideri autoritari: secţiile de la *Petrolul Ploieşti* şi *Petrolul Cîmpina,* fiecare totalizînd cîte minus 6 puncte (!). Cum au reuşit această „performanţă"? *Vasile Cazan* (18 ani) a înotat 100 m liber în 1:18,7 şi 400 m liber în 6:17,2, *Laurentiu Apostolescu* (18 ani) — 100 m bras în 1:35,2, *Ion Cristea* (18 ani) — 100 m bras în 1:36,3 şi *Alex. Stoian* (15 ani) — 100 m bras în 1:37,7 şi 200 m bras în 3:36,2, timpuri cu care nu numai că nu te „vedeai" în urmă cu 50 de ani, dar astăzi n-ai putea intra nici măcar într-o finală a copiilor...

Mai este nevoie de vreun alt argument pentru a sublinia valoarea celor mai buni înotători dintr-o regiune în care există condiţii materiale (bazine) mult superioare altor regiuni din ţară (Suceava, Iaşi, Galaţi, Bacău, Hunedoara, Oltenia, Dobrogea) ? Ar fi de prisos. Mai interesante sînt cauzele care menţin nataţia ploieşteană la acest nivel inadmisibil de scăzut pentru anul 1965.

La singura secţie de performanţă — dacă poate fi numită astfel — din regiune, *Petrolul Ploieşti,* este încadrată ca antrenoare (de mai bine de doi ani) prof. *Elena Leorda-Barta,* absolventă a I.C.F. cu specializare înot. Numărul membrilor este cu totul incert şi el depinde mai mult de capriciile fiecăruia de a se... răcori, pe vremea arşiţei, la bazin. Antrenamente regulate, planuri de pregătire în perspectivă — nici vorbă ! Cît priveşte selecţia, aici prof. *Leorda-Barta* are idei originale: face o tură pe la toate şcolile din oraş, lasă profesorilor de educaţie fizică cîte un bilet lapidar cu *„te rog să-mi aduci la bazin 50 de copii"* şi apoi aşteaptă cu o admirabilă răbdare, în faţa piscinei, să apară vreun Don Schollander sau o Dawn Fraser... Iar dacă o vei întreba pe tovarăşa antrenoare cum de nu reuşeşte să aducă în oraş vreun titlu de campion (fie şi la copii) răspunsul va fi invariabil: *„Nu am condiţii!".*

La ce fel de condiţii se gîndeşte prof. Leorda-Barta? Este greu de aflat; bazine— destule, iar cei care ar vrea să deprindă tehnica celei mai rapide alunecări în apă — destui! Părerea noastră însă este că antrenoarea, mult prea comodă şi lipsită de iniţiativă, justifică prea puţin postul pe care îl ocupă şi o măsură hotărîtă din partea conducerii clubului se impune cît se poate mai grabnic. Altfel vom fi nevoiţi să subliniem şi în anul viitor la *Petrolul Ploieşti* „performanţe" de valoarea celor de mai sus.

Nici la Cîmpina şi Fieni, unde piscinele aşteaptă de mai mulţi ani popasul vreunui antrenor, situaţia nu este mai roză. Copiii practică înotul la întîmplare, fără nici un fel de îndrumare sau instruire. Cum ar putea fi altfel, dacă pînă şi la cursurile de instructori speciali, organizate de Consiliul regional UCFS în mod formal, se face apel la oameni care... nici nu ştiu să înoate?

Starea de lucruri actuală nu oferă natăţiei ploieştene perspective prea strălucite şi aceasta trebuie să dea de gîndit în mod serios organelor sportive locale.

CLUBUL PETROLUL A RĂMAS DATOR PE ANUL 1965

● În discuţie: gimnastica şi ciclismul! ● Ce valoare au rezultatele atleţilor? ● Nici control, nici evidenţă...

Pentru unii iubitori ai sportului, clubul Petrolul înseamnă mai mult echipa lui Dridea, Badea, Ionescu, **a veteranului** Pahonţu **ş.a., care în acest an luptă cu şanse pentru titlul de campioană. Pentru mişcarea sportivă însă, Petrolul reprezintă şi clubul în care s-a remarcat** Elena Ceampelea **(două locuri 5 „pe aparate" la „Cupa Europei)" şi echipa de gimnastică feminină clasată pe locul 3 în întrecerea republicană a maestrelor, în care s-au ridicat spadasinul** Pavel Filip **clasat pe locul V la „Criteriul mondial al tineretului" şi colegul său** Gh. Cristof, Vasile Tudor — **o autentică speranţă a sportului cu pedale şi alţi cîţiva tineri care bat la poarta consacrării. Cu toţii s-au angajat încă de pe acum în marea bătălie pentru J.O. din Mexico, care însufleţeşte în mod deosebit pe cei mai talentaţi sportivi ploieşteni.**

Cu ce „recoltă" se prezintă la finele acestui an clubul Petrolul ? Să trecem la gimnastică, unde munca plină de dăruire a antrenoarelor Elena Sima **şi** Elena Klepsch **începe să-şi arate roadele. Orele zilnice de pregătire intensă, în care elementele de acrobatică şi artistică se îmbină aproape perfect au permis** Elenei Ceampelea **şi, alături de ea, tinerelor** Olga Ionescu, Petrica Ceampelea, **sau** Rodica Popescu **să adauge talentului lor şi un bagaj de cunoştinţe tehnice, pentru ca în acest fel să poată aspira la tricourile echipelor reprezentative. Rezultatele obţinute de această secţie în 1965 corespund planurilor individuale de perspectivă ale majorităţii sportivelor. În acelaşi timp însă, trebuie să arătăm că performanţele** Elenei Ceampelea **(dotată cu mari calităţi) pe plan internaţional puteau fi mult mai bune. Ne referim, în special, la comportarea ei necorespunzătoare din cadrul Campionatelor Internaţionale ale României, care trădează — datorită automulţumirii şi lipsei de ambiţie — o evidentă stagnare în creşterea gimnastei respective. Totodată, trebuie relevat că la grupa antrenoarei** Florica Călăraşu, **care-şi neglijează uneori sarcinile ce-i revin, progresul gimnastelor este mai lent şi nu pe măsura condiţiilor şi posibilităţilor existente.**

O situaţie îmbucurătoare există la secţia de ciclism, unde antrenorul Sima Zosim **ne atrage atenţia mai în fiecare an cu cîte un rutier de nădejde. În ultimul sezon, din cei 10 tineri pe care** S. Zosim **îi creşte cu multă răbdare, juniorul** Tudor Vasile **impresionează prin calităţi care i-au permis să aibă o evoluţie deosebit de frumoasă în „Cursa Scînteii" (a primit un premiu special pentru combativitate) şi în actualul sezon de ciclocros. Cu cîte 4—5 antrenamente săptămînale şi numeroase participări la concursuri locale, rutierii petrolişti au totalizat în 1965 peste 10 000 de kilometri, care i-au obişnuit cu rulajul agitat în pluton sau cu sprinturile finale. Dar, lucrul intens, de zi cu zi, nu este suficient pentru atingerea unei valori înalte (în cazul celor mai mulţi componenţi ai secţiei). Neavînd la dispoziţie materiale de bună calitate, piese de schimb suficiente, unii dintre cicliştii petrolişti progresează mai greoi. Şi numai printr-o preocupare mai atentă a conducerii clubului, printr-un sprijin mai eficient din partea federaţiei de specialitate, această carenţă ar putea fi înlăturată. Tînăra generaţie de ciclişti ploieşteni merită din plin acest lucru...**

Cu planurile individuale de perspectivă şi fişele de concurs din acest an în faţă, antrenorii de atletism ai clubului ploieştean au încercat să ne convingă că obiectivele intermediare au fost atinse în bună măsură. G. Steinacher **(15 ani) a alergat 80 m în 9,9 sec şi 90 m. g. în 13,4 sec.,** R. Gîrbea— **80 m în 10,1 sec şi 90 m. g. în 13,5,** Ana Pavel **(16 ani) — 400 m în 61,5 sec şi 800 m în 2:20,0, iar** Gh. Neagu **(16 ani) — 100 m în 11,6 sec şi 200 m în 23,7 sec. Sînt performanţele din acest an ale celor 4 atleţi în care secţia de la Petrolul îşi pune cele mai mari speranţe. Despre valoarea lor nu e cazul să mai insistăm : cu asemenea cifre poţi cîştiga în cel mai bun caz un concurs regional ! Dar, ca să tinzi spre Ciudad de Mexico... Mai ales cînd pentru anul viitor antrenorul prevede drept cifre intermediare (cazul lui** Gh. Neagu**) 11,0 pe 100 m şi 23,0 pe 200 m (!). Cît despre ceilalţi componenţi ai secţiei — în marea majoritate juniori — perspectivele lor de progres sînt discutabile.**

Aceasta este situaţia la ora actuală în cea mai puternică secţie de atletism din regiune, unde există un maestru al sportului (X. Boboc), **un sportiv de categoria I (decatlonistul** M. Gîrbea), **18 cu categoria a II-a şi 18 cu categoria a III-a. Cauzele care menţin nivelul scăzut al rezultatelor (în comparaţie cu performanţele internaţionale) la secţia Petrolul trebuie căutate în defecţiunile de stil de muncă şi, mai ales, în cele privind instruirea sportivilor. După o îndelungă peregrinare a mai multor antrenori, clubul a pornit în acest an la treabă cu 4 tehnicieni, rămînînd la ora actuală doar cu doi** (X. Boboc **şi** A. Barta), **cărora le revin spre pregătire aproape 100 de sportivi. Fiind nevoiţi să-şi împartă forţele în mai multe direcţii, cei doi antrenori nu pot asigura o instruire de calitate nici măcar atleţilor cu evidente perspective. În plus, ei comit şi o altă greşeală.** Boboc **care ar trebui să crească săritori şi sprinteri, îşi iroseşte o bună parte din timp cu... demifondişti şi aruncători, iar** Barta **(specializat pentru aruncări) se ocupă de sprinteri (!). Or, în aceste condiţii, în ciuda muncii cantitativ superioare faţă de anul trecut, pe care cei doi antrenori o depun cu multă conştiinciozitate, rezultatele continuă să fie modeste.**

Starea de fapt se datoreşte şi slabului control exercitat de sectorul tehnic al clubului (tov. Gh. Manta). Aici, spre surprinderea noastră nu am putut descoperi nici un fel de evidenţă privind planurile şi cifrele intermediare ale sportivilor nominalizaţi, astfel că despre un control al modului cum sînt realizate performanţele propuse nici nu poate fi vorba.

Iată, deci, cîteva evidente defecţiuni din munca de perspectivă a clubului ploieştean care impietează în mod serios asupra respectării angajamentelor din plan şi care au făcut ca sportivii petrolişti să rămînă datori pe anul 1965.

Aşteptăm revirimentul...

Analiza activităţii de performanţă desfăşurată în secţiile cluburilor şi marilor asociaţii sportive ploieştene ne-a întărit convingerea că în această regiune — ca pretutindeni în întreaga ţară — se munceşte cu entuziasm, cu pasiune şi pricepere pentru îndeplinirea sarcinilor plenarei Consiliului General al UCFS din ianuarie, a obiectivelor privind creşterea performanţelor la nivelul cerinţelor actuale. Este evidentă preocuparea pentru CALITATE, pentru activizarea secţiilor şi comisiilor pe ramură de sport. Reţine, în special atenţia, munca rodnică desfăşurată pentru îmbunătăţirea selecţiei, pentru depistarea şi pregătirea unui mare număr de TINERI TALENTAŢI, cu multe posibilităţi de afirmare în diferite sporturi. Elocvent în această direcţie este şi faptul că numai în acest an peste 130 de juniori au reuşit — datorită unei pregătiri corespunzătoare — să corecteze recordurile regionale, că un mare număr de tineri sportivi s-au afirmat în competiţiile cu caracter regional şi chiar în competiţiile republicane. Este, desigur, îmbucurătoare şi constatarea că o serie de juniori şi tineri sportivi au fost selecţionaţi în echipele reprezentative ale ţării şi că, în general, ei au răspuns cu performanţe promiţătoare acestei încrederi. Iată de ce se poate afirma că în prezent în regiunea Ploieşti munca de perspectivă, grija pentru schimbul de mîine, activitatea neobosită pentru descoperirea şi buna pregătire a viitorilor campioni şi recordmeni ai ţării se bucură de o atenţie tot mai sporită.

Am semnalat, totodată, şi unele deficienţe reliefate de analiza cîtorva secţii de performanţă, insistînd asupra acestor lipsuri tocmai pentru că apreciem că în regiunea Ploieşti există toate posibilităţile ca lucrurile să meargă mult mai bine, ca sportul ploieştean să înregistreze un substanţial salt calitativ. Se cere însă o îmbunătăţire a stilului şi metodelor de muncă, mai mult curaj în stabilirea obiectivelor — pe deplin realizabile — privind participarea reprezentanţilor regiunii Ploieşti la Jocurile Olimpice de la Ciudad de Mexico şi la viitoarele ediţii ale Olimpiadelor.

Succesele de astăzi, condiţiile materiale existente, pasiunea şi priceperea activiştilor sportivi şi a cadrelor tehnice din această regiune sînt desigur premise importante pentru ca talentul tineretului ploieştean să fie în viitor mai mult valorificat, să-şi găsească reflectarea în realizarea unor performanţe cît mai ridicate şi care să contribuie tot mai mult la creşterea prestigiului sportiv al României Socialiste.

Pagină realizată de
ADRIAN VASILIU şi ION DUMITRESCU